

Scholar

KWIECIEŃ

2019

104 (293)

„SCHOLAR” - GAZETKA PAŃSTWOWEGO GIMNAZJUM POLSKIEGO W DAUGAVPILS

XLIX Olimpiada Literatury i Języka Polskiego

W dniach 03-06.04.2019 dwie uczennice naszej szkoły - Karina Abarowicz i Ludmiła Szczerbakowa brały udział w Olimpiadzie Literatury i Języka Polskiego, która odbywała się w Konstancinie-Jeziornej i Warszawie. W szranki stanęło 228 osób /197 z Polski i 31 spoza kraju/. Zadania były rozdzielone na dwa dni: jednego dnia uczestnicy prezentowali tematy, z którymi przyjechali, zaś następnego pisali wypracowanie i rozwiązywali test językowy.

Nie było łatwo. Jednak Karina i Ludmiła otrzymały tytuł finalistek XLIX Olimpiady, co pozwala im nie zdać egzaminu maturalnego z języka polskiego i otrzymać najwyższą ocenę /podobnie jest w Polsce/.

Serdecznie gratulujemy finalistkom i ich opiekunom: Anicie Perlińskiej i Ryszardowi Morawskiemu.

Zachęcamy pozostałych uczniów do udziału w kolejnej Olimpiadzie, tym razem jubileuszowej - L /50-tej/.

W numerze:

- *XLIX Olimpiada Literatury i Języka Polskiego*
- *Wielkanoc*
- *Pasaules grāmatu diena*
- *Vispasaules krāsu diena*

Wielkanoc

Święta Wielkanocne obfitują w tradycje i zwyczaje ludowe, z których część jest wciąż żywo kultywowana, a część coraz bardziej zanika. Wciąż jednak święcimy pokarmy, malujemy pisanki, zanosimy palemki do kościołów i oblewamy się wodą w Łany Poniedziałek. Niektóre zwyczaje i tradycje wielkanocne przetrwały do dzisiaj w nieco zmodyfikowanej formie. Czym jest pogrzeź żuru i śledzia, wieszanie Judasza, Siuda Baba, kurek dyngusowy i śmiergust?

W zależności od miejsca zamieszkania, możemy znać różne tradycje i zwyczaje Świąt Wielkanocnych. W Polsce, w wielu regionach wciąż kultywowane są dawne obyczaje, choć w nieco zmienionej formie. W podkrakowskich wsiach spotkamy barwne pucheroki i usmoloną Siudą Babę, a także zobaczymy Emaus, czyli odpust z licznymi kramami. Z kolei w Wilamowicach obleją nas wodą Śmierguśnicy. Wielkanocne zwyczaje ludowe to część polskiej tradycji, dlatego warto je znać, nawet, gdy nie są już praktykowane.

Świętowanie Wielkiej Nocy rozpoczynamy już tydzień przed Wielką Niedzielą. Tak samo jak dawniej, obchodzimy Niedzielę Palmową – zwaną kiedyś wierzbną lub kwietną. Dzisiaj nie trudnimy się raczej robieniem własnej kolorowej palemki, ale decydujemy się na kupno już gotowej i taką właśnie zanosimy do kościołów.

Zwyczaj święcenia pokarmów w Wielką Sobotę uchował się, aż po dziś dzień. Ma on korzenie pogańskie, ale został uświęcony przez Kościół. Dzisiaj święcimy w Kościele tylko

symboliczne pokarmy, które mieszczą się w niewielkim, zazwyczaj wiklinowym koszyku. Zawartość takiej święconki może być też różna, w zależności od danego regionu. Nie może jednak zabraknąć: jajek, chleba, kiełbasy lub wędlin, soli, baranka (z masła lub cukru), chrzanu oraz kawałka domowego ciasta. Dawniej święcono wszystkie pokarmy, które miały zostać spożyte w czasie wielkanocnego śniadania!

Wielkanocne tradycje w Polsce to również zwyczaj malowania jajek na Święta. Jeden z tych, którego za dziecka wyczekiwało się z wielką niecierpliwością. Wywodzi się jeszcze ze starosłowiańskich wierzeń, gdzie jajko miało bardzo ważne znaczenie. Symbolizowało siły vitalne i podobnie jak dzisiaj – początek nowego życia. Pośredniczyło między światem ludzkim, a duchów i bogów. Obecnie wszystkie kolorowe jajka zwiemy pisankami, ale powinniśmy rozróżnić wśród nich:

Kraszanki – występują w północnej części Polski, zwane malowanekami i byczkami. Nazwa pochodzi od słowa „krasić”, czyli „barwić”, bo kraszanki to jajka gotowane w barwnym wywarze – dawniej uzyskiwanym tylko z naturalnych składników, takich jak łupiny cebuli, kora dębu, łupiny włoskiego orzecha, sok z buraka czy pędy młodego żyta. Często wydrapuje się na nich przeróżne wzory.

Nalepianki – popularne w Krakowskim i Łowickim, to jaja zdobione kolorowymi wycinankami z papieru.

Oklejanki – spotykane w części mazowieckiej, to wydmuszki oklejone rdzeniem sitowia i kolorową włóczką, co tworzy piękne ornamenty.

Nieważne jak spędzimy te święta, ważne, żeby były w zgodzie i z rodziną.

Pasaules grāmatu diena

23. aprīlī Pasaulē ir svinēta starptautiskā grāmatu diena. Tas izceļas no Katalonijas, kur pēc leģendas tajā dienā zēni savām meitenēm vai meitenēm, kas viņiem patīk, dāvināja rozi un, ja to simpātijas bija savstārpējas, tad tās dāvināja tiem grāmatas.

Šogad mūsu ģimnāzijas skolēni latviešu valodas stundās ļoti plaši iepazīstinājās ar šo dienu, veidojot prezentācijas vai arī ejot uz pilsētas bibliotēku. Visi labi sagatavojās, meklējot informāciju un grāmatas. Skolēni stāstīja par statistikām, saistītām ar lasīšanu, mēģināja ieinteresēt klasesbiedrus lasīt, kā arī pastāstīja par mīlākām un populārākām grāmatām.

Lasiet grāmatas, un jūs piedzīvosiet daudzus atklāsmes brīžus!!!

Kornēlija Lapkovska, 8.kl.

Vispasaules krāsu diena

Ziema beidzot pārstāja sūri cīnīties ar pavasari, atkāpās, un pirmie zaļie zāļu stiebrīņi dīgst. Lai padarītu šo periodu krāšņāku, ieviesiet savā garderobē kādu krāsainu apģērba gabalu! Starp citu, **27.aprīlis** tiek uzskatīts par Krāsu dienu.

Katram cilvēkam patīk kāda konkrēta krāsa, vismaz ne vairāk kā divas-trīs krāsas (atkarībā no tā, kur šīs krāsas tiek izmantotas – apģērbā, interjerā, mašīnas krāsa utt.). Patīkamas vai nepatīkamas sajūtas, kuras izraisa kāda konkrēta krāsa, laika gaitā var mainīties. Tomēr, jebkurā gadījumā, krāsa, kura Jums vislabāk patīk, varēs daudz pastāstīt par Jūsu raksturu un emocionālo stāvokli. Vai zināt, kāda nozīme piemīt katrai krāsai?

Baltā krāsa – tā ir visu krāsu sintēze, tāpēc tā ir „ideāla” krāsa. Tajā ielikta dziļa jēga, jo tā vienlaicīgi demonstrē gan krāsas spīdumu, gan arī ledus aukstumu. Šī krāsa patīks jebkura rakstura cilvēkam, jo tā nevienu neatgrūž.

Melna krāsa - tā ir nedrošības krāsa, kas simbolizē drūmu dzīves uztveri. Tie cilvēki, kuriem patīk melna krāsa, bieži vien uztver

dzīvi drūmos toņos, nav pārliecināti par sevi, ir nelaimīgi, tendēti uz depresijām, jo nešaubās, ka viņu dzīves ideāli nav sasniedzami. Bieža melnas krāsas apgērba nomaiņa uz citas krāsas apgērbu, kas ir daudz spilgtāks, uzkrītošāks, liecina par to, ka pesimistiskais noskaņojums bieži vien pazūd. Ja Jūs regulāri lietojat melnu krāsu, tad tas liecina par to, ka Jums ir krīze un Jūs agresīvi uztverat pasauli vai sevi.

Sarkanā krāsa - tā ir kaisles krāsa. Ja šī ir Jūsu mīļākā krāsa, tad Jūs esat ļoti drosmīga, stipra, valdonīga, ātras dabas un sabiedriska persona. Cilvēkiem, kuriem nepatīk šī krāsa, ir nepilnvērtības komplekss, bailes no strīdiem, patīk norobežoties no apkārtējiem, kā arī vēlas stabilas attiecības.

Brūno krāsu izvēlas tie, kas stabili un pārliecinoši stāv uz kājām. Cilvēki, kam ļoti patīk šī krāsa, ciena tradīcijas un ģimeni. Brūnā krāsa liecina par to, ka cilvēks tiecas pēc vienkāršiem instinktīviem pārdzīvoju- miem un prieka.

Dzeltenā krāsa simbolizē mieru, nepiespiestību attiecībās ar cilvēkiem, inteliģenci. Tie cilvēki, kam patīk šī krāsa, ir sabiedriski, ziņkārīgi, drosmīgi, viegli pielāgojas un gūst baudu no iespējas patikt un piesaistīt sev cilvēkus.

Zilā krāsa – tā ir debesu, miera, atslābuma krāsa. Ja cilvēkam patīk šī krāsa, tad tas liecina par to, ka tas ir kautrīgs un

nedaudz melnholisks cilvēks. Šim cilvēkam bieži jātpūšas, jo viņš ātri nogurst, viņam ļoti svarīga ir pārliecības sajūta, kā arī līdzcilvēku labvēlība.

Zaļā krāsa – tā ir dabas, dzīvības, pavasara krāsa. Tie cilvēki, kam patīk šī krāsa, baidās no citu ietekmes, meklē pašapliecināšanās veidus, jo tas viņiem ir vitāli svarīgi.

Oranžā krāsa patīk cilvēkiem, kuriem ir laba intuīcija. Vēl šie cilvēki ir kaislīgi sapņotāji. Heraldikā šī krāsa nozīmē viltu un izlikšanos.

Rozā krāsa – tā ir dzīvības krāsa. Ja cilvēkam patīk šī krāsa, tad tas liecina par to, ka viņš vēlas mīlēt un būt labestīgāks. Savukārt tie, kam nepatīk šī krāsa, mēdz uztraukties pat par nenozīmīgiem sīkumiem. Bet pārlietu pragmatiskus cilvēkus šī krāsa vienkārši kaitina.

Violetā krāsa liecina par to, ka cilvēks ir viegli iespaidojams, viņam nemitīgi nepieciešams atbalsts.

Pelēkā krāsa – tā ir apdomīgu un neuzticīgu cilvēki mīļākā krāsa, kuri ilgi domā, iekams pieņemt kādu lēmumu. Vēl tā ir neitrāla krāsa, kuru izvēlas tie, kas baidās pārlietu skaļi pieteikt sevi. nlaicīgi demonstrē gan krāsas spīdumu, gan arī ledus aukstumu. Šī krāsa patiks jebkura rakstura.

J.Pilsudska Daugavpils valsts poļu ģimnāzija

Redakcijas grupa: Ryszard Morawski, Anita Perlińska, Tatjana Bobiļeva

Tehniska izstrāde: Jeļena Skopina

Adrese: Varšavas iela 2, Daugavpils, Latvija

Avīze tiek izdota no 1991.g. Iznāk vienu reizi mēnesī.